

Nr 12/1971.

Å l a n d s l a n d s k a p s s t y -
r e l s e s framställning till Ålands
landsting med förslag till landskapslag
angående ändring av landskapslagen om
jakt och landskapslag angående ändring av
landskapslagen om naturskydd inom landska-
pet Åland.

Den 3 juni 1970 tillsatte landskapsstyrelsen en kommitté med uppdrag att utarbeta förslag till nödiga ändringar av gällande jaktlag. Behov av ändringar hade dels uppstått genom vissa i rikets jaktlag genomförda ändringar och dels på grund av erfarenheter av gällande jaktlag, som trädde i kraft den 1 juli 1965.

Kommittén, som avlämnade sitt betänkande den 3 februari 1971, föreslår i huvudsak ändring av bestämmelserna rörande jakten på s.k. skadedjur, ändring av vissa jakttider, införande av bestämmelser om jakt på rådjur, ändring av uppbördssystemet för jaktvårdsavgiften samt införandet av en centralorganisation för jaktvårdsföreningarna.

Landskapsstyrelsen har liksom kommittén dessutom diskuterat frågan om införande av förbud för personer, som icke är bosatta på Åland, att bedriva jakt inom landskapet. Med hänsyn till att ett flertal av de personer som flyttat från Åland fortfarande äger och besitter lägenhet eller del därav i landskapet, har landskapsstyrelsen ansett att ett sådant förbud i allt för hög grad skulle inskränka på äganderätten för dessa. Dessutom utgör dessa jägare jämte andra annorstädes bosatta för närvarande omkring åtta procent av totalantalet.

Landskapsstyrelsen har också omfattat kommitténs förslag om att jägarexamen skulle vara obligatorisk för den som första gången utfår jaktkort. Landskapsstyrelsen har icke varit enig i denna fråga.

I syfte att skärpa den olovliga jakten hade kommittén föreslagit bl.a. att rätten att skjuta skadedjur, som tillfälligtvis påträffas på annan tillhörigt område, skulle upphävas. Även om landskapsstyrelsen i princip är ense med kommittén därom, att begreppet skadedjur skulle utmönstras ur lagen, har landskapsstyrelsen dock ansett att skadeverkningsarna särskilt i skärgården av vissa djur har en sådan omfattning att dylik jakt borde tillåtas. För den skull föreslår landskapsstyrelsens majoritet endast den ändring av 12 §, att duvhöken skulle utgå bland de i nugällande 2 mom. uppräknade djurarterna.

I syfte att humanisera jakten föreslår landskapsstyrelsen dess-

utom en sådan ändring av naturskyddslagen att samtliga däggdjur och fåglar jämte bon och ägg ständigt skulle vara fridlysta med undantag av de i jaktlagen nämnda djurarterna. Reptiler och groddjur, förutom hasselsnoken och större vattenödlan, vilka vardera är sällsyn- ta på Åland, skulle liksom tidigare icke åtnjuta på lag grundat skydd.

Då rovfågelstammen under senare tid av olika orsaker nedgått betydligt, föreslås att berguv, duvhök och sparvhök skulle fridlysas helt.

Användningen av gift skulle enligt förslaget begränsas till bekämpning av möss, råttor och sorkar. En sådan begränsning torde dock icke medföra någon praktisk förändring, enär gift numera före- kommer endast som bekämpningsmedel mot dessa djur.

Landskapsstyrelsen har med i denna framställning nämnda undantag beslutat omfatta kommitténs förslag till ändringar av jaktlagen.

Detaljmotivering.

5 §. Förslaget till ändring av denna paragraf innebär endast en förtydligande omstilisering.

6 §. Landskapsstyrelsen föreslår, att minimitiden för jaktarren- deavtal skulle förlängas från ett år till fem år. Motiveringen för en sådan förlängning är att arrendetagarens intresse för viltvårdan- de åtgärder torde vara större ju längre arrendetiden varar. En mot- svarande förlängning av arrendeavtal i riket har genomförts genom en ändring av rikets lag (FFS 713/69). Landskapsstyrelsen har icke varit enig om detta förslag. En minoritet har önskat bibehålla nu- varande tid.

9 §. Såsom ett förtydligande tillägg till stadgandet angående upp- låtande av jakträtt inom samfällt område föreslås ett tillägg till 1 mom., enligt vilket delägare i sådant område utan delägarstämmans medgivande icke skulle få vare sig arrendera eller på annat sätt upplåta jakträtt till utomstående person. I sak innebär tillägget ingen ändring av innehållet i paragrafens gällande lydelse.

I andra momentet föreslås en förtydligande hänvisning till 22 §. I sak innebär ej heller detta tillägg någon ändring av gällande lag.

14 §. I överensstämmelse med vad som i allmänna motiveringen an- förts beträffande naturvård och fredning av olika djurarter har som 14 § 3 mom. upptagits 13 § 4 mom. landskapslagen om naturskydd inom landskapet Åland.

17 §. Ifall landskapsstyrelsen i stöd av 16 § gällande jaktlag beviljat någon tillstånd att utplantera djurslag, borde icke ens

tillståndshavaren kunna få tillstånd att jaga ifrågavarande vilt under de fem närmast följande åren i andra än de fall, då landskapsstyrelsen på särskilda skäl beviljar undantag. I detta avseende föreslås en omstilisering av paragrafen.

19 §. Som en följd av att benämningen "skadedjur" föreslås utgå, har denna benämning utbytt mot djur.

(20 §.) I och med att obligatorisk jägaransvarsförsäkring införes, hade kommittén ansett det befogat att jämväl utvidga ansvarigheten vid jakt. Sålunda skulle ansvaret sträcka sig till all skada, som jakträttsinnehavaren eller annan person som erhållit lov att jaga eller jaktbiträde eller hund förorsakat. Då skadeståndsrätten faller inom den del av privaträtten som hör till rikets lagstiftningsbehörighet är landskapsstyrelsen dock av den åsikten att förslaget innebär en överskridning av lagstiftningsbehörigheten. På den grund föreslås att stadgandet förblir oförändrat.

22 §. Då inrättandet av fredningsområden kan anses vara motiverat även för andra viltslag än sjöfågel, föreslår landskapsstyrelsen att "tillräckliga fredningsområden för sjöfågel" skulle ändras till "tillräckliga fredningsområden".

23 §. I 12 § upptagna djur föreslås även ingå i 23 § såsom lovliga under hela året.

På grund härav samt då dessutom de i 13 § landskapslagen om naturskydd inom landskapet Åland såsom icke fridlysta fågelarter med undantag av berguv, duvhök och sparvhök flyttats över till denna paragraf och de i 41 § gällande jaktlag nämnda hermelin, sork och råtta jämväl upptagits i denna paragraf, har jakttiderna för samtliga för jakt tillåtna djur koncentrerats till denna paragraf. Samtidigt föreslås en ny uppställning av jakttiderna i syfte att uppnå en bättre överskådlighet. I motsats till vad som gäller nu skulle de olika arterna inom varje djurslag nämnas. I det avseendet innebär förslaget bland annat att knubbsäl och skogsduva blir helt fridlysta.

För närvarande infaller höstjakttiden för storskrake, gräsand, bläsand, stjärtand, skedand, sothöna och morkulla mellan den 20.8 och 30.11, för småskrake (pracka), knipa, brunand och vigg mellan den 15.9 och 30.11 samt för alfågel, sjöorre och skäggdopping mellan den 15.9 och 31.12. Landskapsstyrelsen föreslår, att jakttiden för samtliga dessa fågelarter enhetligt skulle förläggas under tiden 1.9 - 31.12. Därvid skulle ungarna av de fågelarter, som för närvarande blir tillåtna från den 20.8 och kan ha en andra kull, ytter-

ligare få växa till sig innan jakten vidtar.

Jakttiden för ring- och stadsduva föreslås framflyttad till den 1.8. Motiveringen härför är att den andra kullen ungar vid denna tid torde vara flygfärdig. Skulle duvor på någon plats förorsaka besvärande skador, har landskapsstyrelsen möjlighet att i enskilda fall jämlikt 28 § bevilja tillstånd till jakt även under fredningstid.

Kommittén hade föreslagit, att jakten på hare, järpe och orrtupp skulle vidtaga den 20.10 eller samma tid som jakten på räv med drivande hund blir tillåten. Då emellertid fårskötseln under senare år ökat väsentligt, har landskapsstyrelsen ansett denna ändring omotiverad. Då tiden för jakt med drivande hund borde vara enhetlig både ifråga om hare och räv, föreslås att sådan jakt på räv **skulle också** vidtaga den 1.11.

Uttern föreslås tillåten för jakt under tiden 1.11 - 31.3.

29-34 §§. Även om rådjursstammen på Åland för närvarande ännu icke tillåter någon jakt, har landskapsstyrelsen i likhet med kommittén dock ansett, att vissa förberedelser för sådan jakt redan nu borde vidtagas. För den skull föreslår landskapsstyrelsen att i jaktlagens 5 kap. skulle upptagas bestämmelser rörande ansökan och beviljande av licens samt i en ny 42a § bestämmelser angående vid jakten tillåtna vapen.

Enligt den föreslagna lydelsen av 29 § skulle jakten bli beroende av landskapsstyrelsens tillstånd på samma sätt som gäller beträffande älgjakt. Förslaget har till denna del icke omfattats enhälligt av landskapsstyrelsen. Det som särskilt talar för en licensiering är att möjligheterna till en kontroll av jakten blir betydligt större i detta fall. Jakttiden skulle årligen beslutas av landskapsstyrelsen och föreslås omfatta högst 14 dagar. Jakten skulle vara avslutad senast den 15 oktober. Genom att jakten redan då skulle upphöra ges markerna möjlighet till en s.k. "reningstid", innan jakten på räv med drivande hund vidtager den 20 oktober. På det sättet kan man undvika att släppa ut jakthundar i markerna, medan ännu färsk spår av rådjursjakten samt eventuella slaktrester finnes kvar.

Som förutsättning för licens på rådjursjakt uppställles, att jaktområdet är minst 200 ha. Vid jakten skulle drivande hund icke få användas. Av den erfarenhet man har i Sverige av motsvarande jakt har det visat sig att användning av drivande hund leder till hetsande av rådjuren.

I övrigt har bestämmelserna om rådjursjakten utformats i överens-

stämmelse med stadgandena angående älgjakt, förutom att särskilt skytteprov icke skulle behövas och att vapnets anslagsenergi måste vara minst E 100 = 100 kpm. Frågan om övre gräns har varit till diskussion men har icke ansetts vara en väsentlig fråga då det gäller licensjakt, enär landskapsstyrelsen vid licensgivningen har möjlighet att föreskriva en övre gräns för anslagsenergin. Motiveringen för att skytteprov icke skulle behövas är att rådjuret är ett lättare fällt djur än älgen.

36 §. Som ett led i strävandena att stävja olovlig jakt föreslår landskapsstyrelsen en sådan ändring av denna paragraf, att den som jagar med drivande hund icke skulle ha rätt att låta drevet pågå utanför sitt eget jaktområde under längre tid än en halv timme. Gällande lydelse möjliggör att drevet stannar en halvtimme på en grannes mark för att därefter fortsätta på den andra grannens mark o.s.v.

Ett alternativ till denna lösning hade varit att föreskriva en minimiareal för jakt med drivande hund. Då en sådan inskränkning för närvarande dock i allt för hög grad skulle komma att begränsa jakten för ett flertal markägare, har landskapsstyrelsen stannat för nämnda ändringsförslag.

41 §. Förutom att användningen av gift begränsats, föreslås med hänsyn till den nya giftlagen i riket, att "medicinalstyrelsen" ändras till "vederbörande myndighet".

Sax skulle få användas endast vid fångst av gråtrut och havstrut.

Fälla föreslås tillåten även då det gäller kråka, möss, räv, råtta, sork och vildkatt.

45 §. Antalet snabbgående mindre båtar har under senare år ökat i betydande mån. Antalet inregistrerade sådana båtar i landskapet uppgår för närvarande till omkring 650. Då fåglarnas flykthastighet särskilt vid uppflygningen är ganska låg, är möjligheten att köra fast dem med en snabbgående båt synnerligen stor. Det föreligger därför risk för att olaga jakt bedrives från dylika båtar under förövändning av jakt på skadskjuten fågel. Från jaktövervakande myndigheters sida har det även framhållits att svårigheterna i fråga om övervakningen av dylik verksamhet är stora så länge jakt på skadskjuten fågel är tillåten från motordriven farkost. Landskapsstyrelsen har i likhet med kommittén icke ansett det ändamålsenligt att helt förbjuda jakten på skadskjuten fågel från motordriven båt. I stället skulle sådan fågel få förföljas och avlivas från båt endast om det sker i omedelbar anslutning till jakt med utsatta vettar.

För tydlighetens skull skulle dessutom anges, att resan till och från jaktplatsen icke anses som omedelbar anslutning till jakt.

50 §. Enligt 50 § 2 mom. gällande lag skall avgiften för jaktkort erläggas till polismyndigheten i det distrikt där inbetalaren är bosatt eller då det gäller utlänning, där han har jakträtt. Någon egentlig kontroll av jakträtten har emellertid icke verkställts vid lösandet av jaktkort i andra fall än då sökanden varit utlänning. Det torde dessutom i praktiken vara så, att en utlänning knappast löser ut jaktkort, förrän rätten till jakten är klarlagd.

Då enligt landskapsstyrelsens uppfattning det huvudsakliga ändamålet med jaktkort således torde vara att tillförsäkra främst jaktvårdsföreningarna medel för viltvård och andra inom jaktvården viktiga uppgifter, har landskapsstyrelsen ansett att "jaktkort" skulle ersättas av begreppet "jaktvårdsavgift", vilket givits en annan innebörd. Jaktvårdsavgiften skulle kunna erläggas såväl till polischefen på orten som genom förmedling av posten. I sistnämnda fall skulle ett av landskapsstyrelsen för ändamålet fastställt postgirokort användas, varefter den kvitterade talongen skulle gälla som kvitto. Inbetalningen skulle även kunna göras vid bank.

Ett ovan föreslaget system för inbetalning av jaktvårdsavgiften skulle underlätta inbetalningen betydligt. Kontrollen av att vederbörande inbetalt den rätta avgiften skulle delvis ske genom legitimation vid inbetalningen, vilket enligt uppgift från härvarande postanstalt är fullt möjligt att genomföra, samt i efterhand av landskapsstyrelsens forstavdelning. Genom detta förfaringssätt skulle redovisningen för inbetalda avgifter betydligt förenklas. Orsaken till att landskapsstyrelsen bibehållit polischefen som uppbördsmyndighet är dels att denna möjlighet kräves för kontroll över avlagd jägarexamen och dels att det ur servicesynpunkt torde vara riktigt att avgiften kan erläggas på flera platser.

Olycksfrekvensen vid jakt på Åland är jämförd med riket synnerligen hög. Under de senaste åren har varje vår minst en dödsolycka inträffat i direkt samband med jakt. Dessutom har ett flertal olyckor hänt under resor till och från jaktområdet. Landskapsstyrelsen föreslår i anledning därav att en obligatorisk jägaransvarsförsäkring skulle införas. Enligt uppgifter från ett försäkringsbolag skulle avgiften för en dylik gruppansvarsförsäkring stiga till mellan 2-4 mark beroende på försäkringens omfattning. En motsvarande försäkring infördes i riket år 1969. Försäkringsavgiften skulle ingå i jaktvårdsavgiften.

Med tanke på den ökade omfattningen av särskilt sjöfågeljakten och det därmed ökade behovet av jaktvårdande åtgärder har landskapsstyrelsen omfattat kommitténs förslag om att jaktvårdsavgiften borde höjas. Därmed skulle även anslagen till jaktövervakningen kunna ökas särskilt, då det gäller övervakning inom ramen för jaktvårdsföreningarnas verksamhet. Den årliga avgiften föreslås till 12 mark för i landskapet bosatt person och till 50 mark för övriga. En sådan förhöjning motiveras särskilt av att bidrag till jaktvårdsföreningarna under det senaste året icke kunnat beviljas ens till hälften av ansökta belopp.

53 §. Då det för närvarande råder en viss osäkerhet hos sjöbevakningsmyndigheterna på Åland i fråga om deras rätt att aktivt delta i övervakningen av jakt, föreslås ett uttryckligt stadgande därom. Motsvarande bestämmelser om denna myndighets rätt att delta i övervakningen av fiske ingår redan i landskapsförordningen om fiske (35/57).

(54 §.) Kommittén hade föreslagit, att förbudet mot att tillhöra flere än en jaktvårdsförening skulle upphöra. Landskapsstyrelsen har dock icke med de skäl kommittén anfört ansett sig kunna omfatta en sådan utvidgning.

(54a §.) Behovet av en centralorganisation med uppgift att verka för en samordning jaktvårdsföreningarna **emellan har** under senare år blivit allt större. På den grund hade kommittén föreslagit grundandet av en offentligträttslig förening kallad Ålands jaktvårdsförbund. I dess styrelse skulle ha ingått en medlem utsedd av landskapsstyrelsen, medan övriga medlemmar skulle ha utsetts genom att envar jaktvårdsförening tillsatte en medlem var. Då landskapsstyrelsens majoritet anser att en dylik takorganisation icke borde tillkomma genom lagstiftningsåtgärd utan på frivillig grund, har landskapsstyrelsen dock icke ansett sig kunna stöda förslaget utan föreslår, att stadgandet skulle utgå.

59 §. Paragrafen har ändrats i överensstämmelse med ändringar av motsvarande paragraf i riket (FFS 81/69 och 713/69).

59a §. Som ett led i de åtgärder som syftar till att förbättra olycksfallsstatistiken och höja jaktkulturen i landskapet föreslår landskapsstyrelsen i likhet med kommittén, att jakt under påverkan av alkohol eller annat berusningsmedel skulle kriminaliseras. Som förutsättning härför skulle uppställas att berusningsgraden är så hög, att jakten icke kan bedrivas på ett betryggande sätt. Straffbarhet skulle sålunda inträda först då jägaren är så påverkad att han icke på ett betryggande sätt kan fullfölja jakten.

Med hänvisning till det ovan anförda får landskapsstyrelsen vördsam samt förelägga landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g
angående ändring av landskapslagen om jakt.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 5 §, 6 § 1 mom., 9, 12, 14 och 17 §§, 19 § 1 mom., 22 § 1 mom., 23 och 26 §§, 27 § 4 mom., 29, 30, 31, 32, 33 och 34 §§, 35 § 2 och 3 mom., 36 och 39 §§, 41 § 3 och 4 mom., 45 §, 46 § 1 mom., 50 och 51 §§, 52 § 2 mom., 53 § 2 mom., 54 § 1 mom., 57 § 2 och 5 mom., 59 § 1, 2, 3, 5 och 6 mom., landskapslagen den 25 mars 1965 om jakt (10/65), samt fogas till lagen nya 59a och 62a §§ och till 42 § ett nytt 2 mom., varvid nugällande 2, 3 och 4 mom., blir 3, 4 och 5 mom., såsom följer:

5 §.

Den, som i enlighet med vad i 1 och 2 §§ är stadgat, innehar jakt-rätt inom visst område vare berättigad att utarrendera denna rätt. Annan än områdets ägare vare berättigad att utarrendera området för högst sin besittningstid.

6 §.

Avtal om jaktarrende skall för att gälla ingås på viss tid, minst fem och högst tjugofem år, samt avfattas skriftligen och bestyrkas av vittnen. I arrendeavtal må intagas villkor, enligt vilket avtalet efter arrendetidens utgång fortfarande är i kraft under en lika lång period som arrendetiden, såframt icke den ena parten före arrendetidens utgång meddelat den andra parten, att han avstår från fortsatt arrendeförhållande. På detta sätt må arrendetiden dock förlängas endast en gång.

9 §.

Område, som tillhör flera lägenheter samfällt, må användas för jakt sålunda, att envar delägare idkar jakt på sätt delägarstämma närmare bestämmer eller så, att jakträtten enligt vad ovan är stadgat utgives på arrende eller att jakten utövas för gemensamräkning. Delägare må ej utan delägarstämmas samtycke åt tredje man arrendera eller på annat sätt upplåta jakträtt.

Har icke förvaltningen av samfällt område i enlighet med vad där-om är särskilt stadgat ordnats på annat sätt, avgöras ärenden rörande jakten vid delägarstämma, varvid envar delägare tillkommer röst-rätt efter sin andel. Såsom beslut gäller den åsikt, som omfattats av de flesta rösterna. Angående påföljden av underlåtenhet att ordna jakten inom samfällt område stadgas i 22 § 2 mom.

2 kap.

Om skada förorsakad av vilt.

12 §.

Bisamrätta, gråtrut och havstrut, kråka, mink och säl, som i fritt tillstånd tillfälligtvis av någon anträffas, får av honom, varhelst det vara må, dödas eller fångas och behållas, såvitt det icke strider emot de bestämmelser, som gälla angående fredning av djurlivet inom skyddsområde eller mot stadgande om fredning av visst djurslag, vilket utfärdats med stöd av landskapslagen om naturskydd.

14 §.

Har hare inkommit i trädgård, vare områdets innehavare för att avvärja skada berättigad att där döda haren och behålla densamma, även om den då är fridlyst och även om annan har jakträtt på området eller om jakt ej må bedrivas där.

Samma rätt tillkommer områdets innehavare, då fridlyst vattenfågel eller utter inkommit i fiskodlingsdamm.

För fredande av gård ävensom av trädgårds- och grönsaksodling vare tillåtet att inom desamma eller i deras omedelbara närhet döda björktrast och koltrast, gråsparv, pilfink samt ringduva och stadsduva.

Sålunda erhållet byte må icke saluföras.

17 §.

Har någon med iakttagande av vad i 16 § är stadgat utplanterat villebråd, må ingen det året och under de närmast följande fem kalenderåren jaga sådant villebråd. Undantag må dock medgivas av landskapsstyrelsen.

19 §.

Ej må någon, försedd med jaktvapen eller med redskap för fångst av villebråd, färdas på område, där han icke har jakträtt, med mindre det sker i lovligt ärende och vapnet bäres oladdat samt hund hålles kopplad. Vad här är stadgat, må ej tillämpas vid avlivande av djur enligt 12 § samt på väg, som gränsar till område, på vilket vederbörande har jakträtt.

22 §.

Jaktvårdsförening bör inom sitt område verka för att tillräckliga fredningsområden anordnas. I sådant syfte äger föreningen avtala om fredning av härför lämpliga områden samt om överlåtande av jakträtten på andra områden till föreningen, vilken skall ställa nödiga jaktområden till de jakträttsinnehavares förfogande, vilka på fredningsom-

rådet sålunda avstått från jakträtt.

23 §.

Jakt må under nedannämnda tider bedrivas på följande villebråd:

Jakttider

Slag av villebråd:

- 1.1. - 31.12. ... Bisam, gråsäl och vikarsäl, hermelin, mink, möss, råttor, sorkar och vessla samt fiskmås och skratmås, gråtrut och havstrut, kaja, kråka och skata
- 1.1. - 15.1. ekorre
- 15.3. - 15.4. hane av knipa och storskrake
- 15.3. - 25.5. alfågel, sjöorre och skäggdopping
- 1.5. - 25.5. morkulla, samt hane av ejder, knipa, småskrake (pracka), storskrake, svärta och vigg
- 1.7. - 31.3. räv, med drivande hund endast från och med den 1 november till och med den 31 januari
- 1.8. - 31.5. ringduva och stadsduva
- 1.9. - 31.12. ... alfågel, bläsand, brunand, gräsand, knipa, morkulla, sjöorre, skedand, skäggdopping, småskrake (pracka), sothöna, stjärtand, storskrake och vigg
- 1.11. - 15.1. ... hare, järpe och orrtupp; samt
- 1.11. - 31.3. ... utter

Enligt landskapsstyrelsens till-

stånd rådjur och älg.

Den tid, som enligt denna paragraf infaller mellan särskilt angivna dagar, skall omfatta även dessa dagar.

26 §.

Bon, ägg och ungar av i 23 § nämnda fåglar med undantag av gråtrut och havstrut, kaja, kråka, fiskmås och skratmås samt skata må icke rubbas eller skadas eller eljest störas under häckningstiden. Lag samma vare angående annat villebråds bon och ungar, då jakt på sådant villebråd är förbjuden.

Utan hinder av stadgandet i 1 mom. må jakträttsinnehavare taga ägg av storskrake från uppsatt holk dock icke inom fredningsområde. Sådana ägg må icke saluföras.

27 §.

Jaktvårdsförening må, på av landskapsstyrelsen fastställda villkor,

- 4 -

bevilja tillstånd att från fågelbo, som förstörts eller förstöres, taga äggen för utkläckning och ungarnas utplantering.

5 kap.

Om jakt på rådjur och älg.

29 §.

Jakt på rådjur må bedrivas under en tid av högst 15 dygn med av landskapsstyrelsen för visst område och år meddelat tillstånd. Tidpunkten för jaktens begynnande och avslutande bestämmes av landskapsstyrelsen med iakttagande av att jakttiden utgår senast den 15 oktober.

Ansökan om tillstånd till jakt på rådjur bör inlämnas till landskapsstyrelsen senast den 1 september. Ansökan bör åtföljas av utredning om att sökanden har i 1, 2 och 6 §§ avsedd jakträtt på ett sammanhängande markområde av minst 200 hektar, utmärkt på karta i skala 1:20.000. Av särskilda skäl må landskapsstyrelsen dock bevilja tillstånd till jakt även inom område av mindre ytvidd.

30 §.

Jakt på älg må bedrivas under en tid av högst trettio dygn med av landskapsstyrelsen för visst område och år meddelat tillstånd. Tidpunkten för jaktens begynnande och avslutande bestämmes av landskapsstyrelsen med iakttagande av att jakten om möjligt bör bedrivas på snötäckt mark och att jakttiden utgår senast den 20 december.

Tillståndet berättigar icke till att fälla älgko, som åtföljes av kalv eller vars kalv blivit fälld.

Ansökan om tillstånd till jakt på älg bör inlämnas senast den 20 oktober samt åtföljas av utredning om att sökanden innehar i 1, 2 och 6 §§ avsedd jakträtt på ett sammanhängande område av minst 300 hektar utmärkt på karta i skala 1:20.000 samt bevis, utfärdat av en av landskapsstyrelsen godkänd person, däröver att sökanden besitter sådan skjutskicklighet, som erfordras för jaktens bedrivande. Är jaktområde på holme av mindre ytvidd än ovan sagts eller avser sökanden att bedriva jakt uteslutande på honom tillhörig mark av mindre ytvidd, må landskapsstyrelsen pröva, om tillstånd kan beviljas.

31 §.

Om vid rådjurs- eller älgjakt sårat djur överskrider jaktområdets gräns och faller på främmande område, där sådan jakt då är tillåten, må den, som på sistnämnda område har tillstånd till jakt behålla djuret. Detta inräknas därvid i det antal, som må fällas på detta område. Önskar innehavaren av jakträtten på det främmande området icke

behålla djuret och kan överenskommelse om överlåtelse av detta till skytten icke omedelbart träffas eller har jakträttsinnehavaren på det främmande området icke tillstånd till jakt, tillfaller djuret landskapet och inräknas i det antal, som skytten har rätt att nedlägga. Överskrider sårat djur jaktområdets gräns och faller på sådant samma ägare eller innehavare av jakträtt tillhörigt område, på vilket för jakten beviljat tillstånd icke gäller, tillfaller djuret skytten. Vid avhämtning av sålunda fällt djur må skjutvapen icke medtagas.

32 §.

Har i samband med jakt fällits flere rådjur eller älgar än det meddelade tillståndet förutsätter eller har avvikelse skett från de villkor, som i tillståndet ställts med avseende å djurets ålder eller kön, tillfaller sålunda fällt djur staten. Dessutom skall tillståndshavaren för varje sålunda fällt djur före utgången av kalenderåret till länsstyrelsen erlägga i lagen om stämpelskatt stadgad avgift för tillstånd att fälla ifrågavarande djur.

Anmälan om i 1 mom. avsett fällt djur skall av ledaren för jakten utan dröjsmål göras hos ortens polismyndighet. Djuret skall omedelbart på åtgärd av de i jakten deltagande öppnat transporteras till av polismyndigheten anvisad plats.

Den, som uppsåtligen eller av vållande bryter mot villkoren i tillståndet att fälla rådjur eller älg eller underlåter att iakttaga i 2 mom. meddelade bestämmelser, straffes såsom i 11 kap. är stadgat,

33 §.

Prövas synnerligen vägande skäl föreligga, må landskapsstyrelsen på ansökan bevilja tillstånd att fälla rådjur eller älg med avvikelse från stadgandena i detta kapitel. I landskapsstyrelsens beslut i sådant ärende må ändring icke sökas.

34 §.

Angående rådjur eller älg, som under jakttid sårats och som går över till främmande jaktområde eller som vid jakttidens utgång blir kvar i markerna, bör tillståndshavaren ofördröjligen göra anmälan hos ortens polismyndighet och hos den, som har jakträtt på området.

Polischef, som enligt 1 mom. eller som eljest erhållit kännedom om att sårat eller skadat eller eljest sjukt djur uppehåller sig inom hans distrikt, skall förordna om att djuret på lämpligt sätt avlivas. Härom bör landskapsstyrelsen omedelbart underrättas. Sålunda avlivat djur tillfaller landskapet.

35 §.

Områdets ägare och innehavare samt jakträttsinnehavaren och för området tillsatt jaktövervakare må från sitt område avlägsna där anträffad lös hund, dock utan att tillfoga den skada, eller ock omhändertaga den. På hans uppmaning vare hundägare skyldig att avhämta sin hund från främmande område. Påträffas hund medan den river rådjur, har ovan nämnd person så ock myndighet, som övervakar jaktlagens efterlevnad, rätt att döda hunden.

Har hund omhändertagits, skall tillvaratagaren snarast möjligt därom underrätta ägaren, om denne och hans adress är känd, eller i annat fall göra anmälan hos vederbörande polismyndighet. Önskar ägaren återfå sin hund, löse den med 50 mark inom sju dagar, från det meddelande om omhändertagandet gjorts hos honom, eller inom fjorton dagar efter anmälan hos polismyndigheten, anmälningdagen oräknad, och erlägge därtill för utfodring av hunden en ersättning om fem mark per dag, vid äventyr att han eljest förverkat hunden åt tillvaratagaren. Så länge hunden är i dennes värjo, vare dock den förre ägaren berättigad att återfå den mot ovan nämnd lösen och ersättning.

36 §.

Har vid lovlig jakt med hund drevet avlägsnat sig från jaktområdet och icke återvänt inom en halv timme, skall jägaren med oladdat och öppet vapen gå för att omhändertaga sin hund. Ägaren och innehavaren av det område, där drevet pågår, samt jakträttsinnehavaren och för området tillsatt jaktövervakare äro dock berättigade att omedelbart avbryta drevet och avlägsna hunden från området.

39 §.

Områdets ägare och innehavare samt jakträttsinnehavaren äger rätt att döda katt, som anträffas inom området på minst trehundra meters avstånd från annans bostadstomt.

41 §.

Utan hinder av vad i 1 mom. är stadgat, är det tillåtet att med ägarens eller jakträttsinnehavarens samtycke använda av vederbörande myndighet godkänt gift för bekämpning av möss, råttor och sorkar samt sax för fångst av gråtrut och havstrut ävensom fälla för fångst av bisam, hermelin, kråka, mink, möss, räv, råttor, sorkar och vildkatt.

Utlagd sax eller fälla skall dagligen efterses. Trutsax skall ut sättas på minst en meters djup.

42 §.

Vid rådjursjakt må icke användas drivande hund. Vid sådan jakt må endast användas kulvapen, vars kula har en anslagsenergi om minst $E 100 = 100 \text{ kpm}$.

45 §.

Jakt må icke bedrivas från eller med maskindrivet fortskaffningsmedel eller med direkt tillhjälp av ljudalstrande maskinell anordning. Under tiden från den 1 till och med den 25 maj må jakt på sjöfågel icke idkas från båt eller därm i jämförlig anordning, även om den är förtöjd eller förankrad. Skadskjutet vilt må förföljas och avlivas från båt, om detta sker i omedelbar anslutning till sjöfågeljakt med utsatta vettar, dock icke på resa till och från jaktplatsen.

Jaktvapen bör under färd med maskindrivet fortskaffningsmedel hållas oladdat i fodral.

46 §.

Villebråd må icke skjutas över landsväg, bygdeväg eller kommunalväg eller medan villebrådet eller skytten befinner sig på sådan väg.

9 kap.

Om jaktvårdsavgift.

50 §.

Jakt på villebråd med skjutvapen må ej bedrivas av någon, med mindre han erlagt jaktvårdsavgift. Vad här är stadgat, gäller dock ej avlivande av djur i de fall, som avses i 13 och 14 §§, ej heller fångst av villebråd som nämnes i 28 § 2 mom.

Jaktvårdsavgift må erläggas för högst tre år åt gången.

Den, som första gången erlägger jaktvårdsavgift, skall göra det hos polischefen på den ort, där han är bosatt eller där han äger jakträtt. Kvitto över erlagd avgift (jaktkort) må till sådan sökande icke utgivas, förrän han har företett av jaktvårdsförening tillstätt examinatorns intyg över att han äger av landskapsstyrelsen föreskriven kännedom om landskapslagen om jakt och övriga jaktbestämmelser.

Den, som tidigare innehaft jaktkort eller erlagt jaktvårdsavgift, får erlägga jaktvårdsavgiften antingen till polischefen på den ort, där han är bosatt eller där han äger jakträtt, eller genom inbetalning till landskapsstyrelsens postgirokonto. I sistsagda fall skall den del av postgirotalongen, som återgår till inbetalaren vederbörligen ifyllt och försedd med postens eller penninginrättnings stämpel, gäl-

la som kvitto över erlagd avgift (jaktkort).

Jaktvårdsavgiften, i vilken ingår jägaransvarsförsäkring, utgör för person, i landskapet bosatt tolv mark och för annorstädes bosatt person femtio mark, i vartdera fallet för varje år av jaktkortets giltighetstid, räknat från dagen för utfärdandet.

51 §.

Vid jakt vare envar skyldig att medföra jaktkort och på anfordran framvisa det för den, som äger övervaka efterlevnaden av stadgandena om jakt, så ock för områdets ägare och innehavare samt jakträttsinnehavaren och för den för området tillsatta jaktövervakaren. Den, som vid jakt befinnes sakna jaktkort, är skyldig att omedelbart avbryta jakten.

52 §.

Ur i 1 mom. avsedda anslag må följande utgifter erläggas:

1) kostnaderna för jaktvårdsåtgärder och viltforskning, understöd till främjande av jaktvården och utgifterna för jägaransvarsförsäkring; samt

2) utgifterna för avlöning av för jaktvården nödvändiga funktionärer och övriga nödiga kostnader för deras verksamhet.

53 §.

Tillsynen över jakten och jaktvården utövas av landskapsstyrelsen med bistånd av polismyndigheterna samt inom landskapet stationerade tjänstemän vid gränsbevakningsväsendet på sätt därom är särskilt stadgat. För den lokala tillsynen må landskapsstyrelsen tillsätta jaktpoliser samt jaktvårdsförening utse edsvurna jaktövervakare.

54 §.

De i 1, 2 och 6 §§ avsedda jakträttsinnehavare i kommun, vilka innehava jaktkort, bilda en jaktvårdsförening. Ej må någon likväl vara medlem av flera än en sådan förening. Där de lokala förhållandena det påkalla, må landskapsstyrelsen förordna, att jaktvårdsförening skall bildas på område, som avviker från den kommunala indelningen.

57 §.

Jagar någon under lovlig tid olovligen på annans jaktområde, tillkomme i 1 mom. avsedd rätt jakträttsinnehavaren och för hans räkning områdets ägare eller innehavare, för området tillsatt jaktövervakare

samt på staten eller landskapet tillhörig mark jämväl den, som där äger utöva tillsyn över efterlevnaden av stadgandena om jakt.

Jagar någon utan att ha erlagt jaktvårdsavgift eller använder någon sådant vapen, vars användning för jakt jämlikt denna lag är förbjuden, skall vad i 1 och 4 mom. är stadgat äga motsvarande tillämpning. Dock tillkommer rätt att i dessa fall främtaga jägare i 1 mom. nämnd egendom blott de personer, som avses i 51 §.

59 §.

Om någon

1) olovligen jagar eller ofredar villebråd under dess fridlysnings-tid, nyttjar förbjudet vapen eller annat förbjudet fångstredskap eller utan vederbörligt tillstånd eller på otillåtet sätt använder gift;

2) bedriver jakt i strid med domstols, landskapsstyrelsens eller jaktvårdsförenings förbud eller utan att ha erlagt jaktvårdsavgift;

3) bryter mot stadgandena i denna lag om innehav, forsling och saluförande av villebråd eller skinn;

straffes med böter.

Har någon lovligen dödat, sårat eller såsom levande fångat älg, rådjur eller svan, vare straffet böter eller fängelse i högst ett år. Har älg eller rådjur fällts, skall den till straff dömd ytterligare åläggas att betala i lagen om stämpelskatt stadgad avgift för tillstånd att fälla djur.

Den, som på annat än ovan nämnt sätt bryter mot denna lag eller med stöd av densamma utfärdade bestämmelser, straffes med böter. Dock må den, som under jakt icke medfört jaktkort och som senast den tredje vardagen därefter företer jaktkortet för vederbörande polismyndighet, ej åtalas, om av omständigheterna framgår, att överträdelsen berott på tillfälligt förbiseende.

Den, som dömes till straff ifall som avses i 1 mom. må tillika förklaras förlustig sin jakträtt för en tid av minst ett och högst fem år. Den som dömes till straff i fall som avses i 2 mom. skall tillika förklaras förlustig sin jakträtt för en tid av minst tre år.

Dömes någon till straff för olovlig jakt på villebråd eller i fall, som avses i 2 mom., eller har någon bedrivit jakt med direkt hjälp av maskindrivet fordon eller äro omständigheterna eljest försvårande, skall han tillika förklaras förlustig vapen och fångstredskap, vilka nyttjats vid den olovliga jakten, eller deras värde.

L a n d s k a p s l a g
angående ändring av landskapslagen om naturskydd inom land-
skapet Åland.

I enlighet med Ålands landstings beslut ändras 13 § landskapsla-
gen den 31 december 1924 om naturskydd inom landskapet Åland (33/24)
såsom följer:

13 §.

Med undantag av de i landskapslagen om jakt nämnda djurarterna är
samtliga vilda däggdjur och fåglar jämte de sistnämndas bon och ägg
ständigt fridlysta.

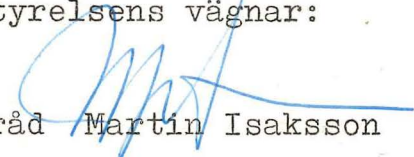
Samma skydd tillkommer hasselsnoken (*Coronella austriaca*) och
större vattenödlan (*Triturus cristatus*).

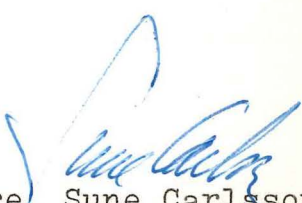
För vetenskapligt ändamål, så ock om någon fridlyst djurart över-
hövan förökats på viss ort eller eljest visar sig skadlig, må land-
skapsstyrelsen, efter naturskyddsinspektörens hörande, medgiva undan-
tag från här stadgad fridlysning..

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1971.

Mariehamn den 9 mars 1971.

På landskapsstyrelsens vägnar:

Lantråd Martin Isaksson

Lagberedningssekreterare Sune Carlsson.